

17 februari 2023
INTERNATIONALE DAG VAN DE HOOP

Inhoud

1	OORSPRONG VAN DE DAG VAN DE HOOP	2
2	DUIDING BIJ DE DAG VAN DE HOOP	3
3	HOE CONCREET AANPAKKEN OP SCHOOL	5
4	INSPIRERENDE TEKSTEN	7
5	PEDAGOGIE VAN DE HOOP	10
6	HOOP UITZINGEN	13
7	HOOP VERBEELDEN.....	15

Oorsprong en ontstaan van deze dag.

Die dag werd ingesteld door zuster Jeanne Devos toen op 17 februari 2006 in Mumbai haar eigen Golem werd ingehuldigd. Het woord Golem betekent 'een klomp klei'.

In het Bijbelse scheppingsverhaal lezen we dat God in die klei levensadem blies, en de mens er mee tot leven bracht.

Er bestaat ook een legende waarbij een Joodse rabbi een reuzenbeeld maakte, een houten reus die hij 'Golem' noemde en aan wie hij iedere dag opdrachten toevertrouwde: de opdracht om mensen in nood te gaan helpen. En iedere dag ging hij op stap en zorgde hij voor al wie hij ontmoette.

Zuster Jeanne Devos als een Golem van hoop!

Omdat zuster Jeanne Devos net als de Golem elke dag op stap gaat om mensen, vrouwen en kinderen in nood te helpen, heeft ze haar eigen Golem gekregen in Mumbai die op 17 februari 2006 werd ingehuldigd. Sindsdien is deze dag een dag van hoop voor alle kinderen, wereldwijd!

Zuster Jeanne Devos zelf aan het woord over 17 februari.

“Het is zo'n belangrijke dag”, zegt zuster Jeanne. “Overal in de steden komen duizenden kinderen samen, vooral de zwaksten onder hen. Ze sleuren elkaar mee en houden optochten. Ze halen er de media bij zodat ze de maatschappij erop kunnen wijzen dat ieder van ons verantwoordelijk is voor de kinderen in deze wereld. Op de 'dag van de hoop' ontmoeten de armste Indiase kinderen ook politici. De dag biedt hen dus een groot platform om te leren en te delen.”

Deze dag werd door vele landen al overgenomen als de dag waarop het kind centraal staat, de dag van de hoop voor alle kinderen van de wereld.

2 DUIDING BIJ DE DAG VAN DE HOOP

Handen vol hoop zijn de handen van zuster Jeanne Devos

Zuster Jeanne Devos werd 88 jaren geleden geboren in Kortenaeken nabij Leuven. Na een korte periode als leerkracht trad ze binnen in het klooster van de Missiezusters van de Jacht. Van jongs af aan keek ze op naar figuren als kardinaal Jozef Cardijn in Vlaanderen en Mahatma Gandhi in India. In 1963 vertrok ze eindelijk naar Bombay in India en stak er meteen de handen uit de mouwen. Ze begon in de school voor doven en blinden en onderwees er de slechthorenden. Het contact met andere godsdiensten verruimde haar geest. Het geloof is haar sterke inspiratie en motivatie en tegelijk staat ze open voor dialoog met andere godsdiensten.

Drieënvijftig jaar lang leefde ze de blijde boodschap voor als missionaris. Ze hielp er de armen, de gehandicapte kinderen en startte de beweging voor huisarbeiders, vrouwen, mannen en kinderen. Zo hielp ze kinderen uit de slavernij en kinderhandel. De beweging, Domestic Workers toonde hen de weg naar school. Ze gaf hen hoop op een toekomst! Deze beweging groeide uit in India en drong met de 'ILO conventie C189' door tot in 183 verschillende landen.

Zuster Jeanne Devos als 'Golem van hoop voor kinderen'

De 'dag van hoop' is ontstaan door de inhuldiging van 'de Golem' in Mumbai (17 februari 2006), een werk van de kunstenaar Koen Van Mechelen. Het woord Golem betekent: 'een klomp klei'. In het Bijbelse scheppingsverhaal lezen we dat God in die klei levensadem blies en de mens ermee tot leven bracht. Er bestaat ook een legende waarbij een Joodse rabbi een reuzenbeeld maakte, een houten reus die hij 'Golem' noemde. Hij vertrouwde die iedere dag opdrachten toe, opdrachten om mensen in nood te gaan helpen. De mythe liep dat de Golem deze waar maakte terwijl de mensen sliepen.

"Wij hadden kinderen, mentaal zwaar gekwetste kinderen, die bij ons binnengebracht werden uit arbeid, uit kinderhandel. Op een avond kregen we een klein meisje, elf jaar oud, Asha. Met zeer donkere ogen, mooi zwart haar, maar verward tot en met en onophoudelijk huilen en tieren. Asha was helemaal buiten zichzelf. Omdat we helemaal ten einde raad waren zocht ik contact met het UZ Gasthuisberg in Leuven. Via de directeur kwamen we in contact met Peter Adriaenssens en zo met het 'Vertrouwenscentrum in Leuven', waar op het dak een Golem staat..."

In België staan er ondertussen Golems in o.a. Hasselt, Genk, Gits. We vinden ze terug in wel 27 landen.

Internationale dag van hoop voor kinderen - dat ieder kind zijn recht heeft!

Bij de inhuldiging van de Golem in Mumbai vertrouwden de kinderen zelf mij hun 'geheim' toe: "De hoop dat alle kinderen hun rechten krijgen. Het recht van beschermd zijn. Het recht om bij hun ouders te wonen. Het recht om te mogen en te kunnen schoollopen en niet in arbeid verzeild te geraken en zeker niet in de handel terecht te komen of vernederd te worden tot koopwaar. Alle kinderen moeten een thuis hebben, kunnen thuiskomen. Geen kinderen mogen worden uitgesloten. Geen straatkinderen, geen arbeidskinderen. Dat ieder uniek kind zijn rechten krijgt."

"Kinderen hier in Vlaanderen. Ik wil aan jullie zeggen: het kan anders, de wereld kan anders. De wereld kan een thuis zijn voor iedereen, voor ieder kind. Niemand moet uitgesloten blijven. Wij kunnen daar samen werk van maken. Waar kinderen die in moeilijkheden zitten weer mogen dromen, weer een kans zien, weer nieuw leven krijgen, gebeurt 'een wonder van hoop'. Niets van dat wonder is onmogelijk als we het samen doen. Laat ons samen de wereld maken tot een thuis voor alle kinderen. Dat geeft hoop!"

3 HOE CONCREET AANPAKKEN OP SCHOOL

Vandaag willen we extra stil staan bij die hoop omdat vandaag -17 februari- uitgeroepen werd door zuster Jeanne Devos als de 'internationale dag van de hoop'! Een dag om te vieren dat hoop een heel krachtig instrument is om de wereld een stukje mooier en rechtvaardiger te maken.

Zoals zuster Jeanne Devos heel haar leven gedaan heeft als missionaris: hoop geven aan die miljoenen kinderen -en jonge meisjes in het bijzonder- in India.

We willen verbonden met alle scholen in Vlaanderen mee 'stem en vorm geven' aan deze 'dag van de hoop'.

Vrijdag 17 februari 2023 willen we scholen uitnodigen om de hoop te laten klinken en verbeelden. We maken duidelijk dat we blijven dromen van een wereld waar elk kind tot z'n recht kan en mag komen! Hoe breng je het die dag dan aan bij je leerlingen? Heb je als leraar de neiging om met een kant en klaar programma voor de dag te komen? Of laat je de leerlingen ook zelf op het internet, in de bibliotheek ... op zoek gaan naar initiatieven, acties, spelen ?

Zelf mee bouwen

Vanuit de hoop gaat het er toch over dat kinderen zelf mee bouwen, zelf mee verantwoordelijk zijn en zelf een stem hebben. Zet je dan ook echt het kind centraal op deze dag en niet alleen als iemand die volgt, activiteiten met zin of tegenzin meedoet ...? Mag je leerling iemand zijn die deze dag, zelf het heft mee in handen neemt? Kun je de leerlingen zelf voorstellen laten doen over hoe ze hoop op hun school kunnen doen klinken en verbeelden? Laat ze zelf op onderzoek gaan en nadenken bij wat ze vinden, wat haalbaar is en voor hun medeleerlingen een meerwaarde mag zijn?

filmfragment zuster Jeanne Devos

Hierin legt Zr. Jeanne Devos uit wat de oorsprong en het ontstaan is van deze dagen en geeft ze een boodschap van hoop mee: <https://www.youtube.com/watch?v=CJTHfR53Ge8>

Enkele inspirerende voorbeelden om in scholen met deze dag aan de slag te gaan...

- In scholen kan men wensen van hoop op gebedsvlaggetjes schrijven (bv. op witte stof van verknipte lakens). De beschreven gebedsvlaggetjes worden aan een touw gehangen en over de speelplaats gespannen, naar analogie van de boeddhistische gebedsvlaggetjes met de gedachte dat de Geest onze gebeden en onze hoop zal verspreiden over de hele wereld.
- Men kan dansen, zingen en tekenen voor de hoop.
- Bij het binnenkomen van de school krijgen leerlingen een ankertje (symbool van de hoop) op hun wang of hand.
- Tijdens de onderbreking/pauze kunnen we muziek van hoop laten klinken. Vooraf kan met leerlingen een lijst worden samengesteld.
- Het woord 'hoop' vormen met leerlingen/personeelsleden.
- Een school kan 'hoopvolle wensen' aan de ramen bevestigen.
- Een school kan een filmpje met hoopvolle wensen opnemen en verspreiden via de digitale kanalen op school.
- Een school kan oproepen om groene kledij (groen is kleur van de hoop) aan te trekken op 17 februari.
- Zakjes met enkele bloemenzadjes uitdelen en vragen aan de leerlingen om dit op de weg naar school/thuis ergens uit te strooien. Misschien kan dit 'zaad van de hoop' verder groeien.

- Groepsgesprek op een personeelsvergadering: wat geeft u hoop? Wat zijn uw lichtpuntjes van hoop (die vertrouwen uitstralen)?
- Wij wensen dat hoopvolle scholen de Bijbelse hoop leren en aanleren en elke dag weer kiezen voor hoop zodat scholen vol hoop altijd die éne stap verder gaan. Stap jij in deze hoop mee? Bekijk met het team dit filmpje <https://youtu.be/dlcU5uHMdTM> of doe dit zelf op school...

4 INSPIRERENDE TEKSTEN

Het verhaal van de doos van Pandora en mijmering over hoop...

Volgens de Griekse mythologie maakte de god van het vuur, genaamd Hephaestus, in zijn werkplaats de eerste vrouw: Pandora. Aanvankelijk was het een metalen beeld, maar het was zo mooi dat Zeus besloot het leven te schenken. Toen gaven alle goden haar op hun beurt een geschenk: schoonheid, kracht, slimheid, handigheid, overredingskracht. Hera gaf haar de nieuwsgierigheid die haar geen moment met rust zou laten. Zeus zond Pandora als geschenk aan Epimetheus die haar tot zijn vrouw maakte. Als huwelijksgeschenk kregen zij een mooie doos, versierd met goud en edelstenen. Deze doos zat op slot, maar Zeus had de sleutel erbij gegeven en tegen Pandora gezegd dat als ze gelukkig wilden leven, ze de doos nooit moest openen. Op een bepaald moment won de nieuwsgierigheid het en opende Pandora de doos. In een klap kwamen daar alle tegenslagen en onheil uit die een mens maar kunnen treffen: ziektes, verbittering, pijn en alle mogelijke kwaad. Als laatste kwam echter de hoop eruit, in de vorm van een vogel. Dat was de boodschap van de troost voor de mensheid. Na en ondanks alle ellende blijft steeds de hoop, de strohalm waaraan de mens zich vastklampt. Hoop is in de wereld aanwezig als een kracht die al wat donker is, kan verlichten.

HOPEN is

méér riskeren

dan wat anderen veilig vinden

méér zorgen

dan wat anderen wijs vinden

méér dromen

dan wat anderen praktisch vinden

méér verwachten

dan wat anderen mogelijk vinden

méér doen

dan je dacht dat kon

méér delen

dan je dacht dat je kan missen

méér HOPEN

tegen beter weten in

en WONDEREN VAN VREDE

zullen leven en alles nieuw maken.

vredeswake Langemark - november 2014

HOOP

in de diepe krachtige betekenis van het woord
is hoop niet hetzelfde als vreugde omdat alles goed gaat
of de bereidheid je in te zetten voor wat succes heeft.

Hoop in de diepe krachtige betekenis van het woord
is ergens voor werken omdat het goed is,
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.

Hoop is niet hetzelfde als optimisme
evenmin de overtuiging dat iets goed zal aflopen.

Wel de zekerheid dat iets zinvol is
afgezien van de afloop, het resultaat.

naar Vaclav Havel

We worden uitgenodigd om een schooljaar lang HOOP te zaaien, in elke klas, op elke speelplaats, in elke leraarskamer, bij elk teamoverleg. Laat ons dit maar genereus doen, handen vol ervan uitstrooien, wetende dat heel veel niet in goede aarde zal vallen, we misschien zelfs voor naïef gaan versleten worden! Laat het ons toch maar doen, Hem volgen en navolgen, die man uit Nazareth. Dan zaaien we hoop, soms tegen beter weten in om die droom van een rechtvaardige, duurzame school voor ogen te houden als ideaal, als visioen. 'Idealen zijn als sterren, we kunnen ze niet bereiken, maar richten er wel onze koers naar.' We zaaien hoop voor elke unieke leerling die zichzelf mag zoeken en worden in verbondenheid met anderen. We zaaien hoop voor elk personeelslid en elke leerling die met creativiteit en verbeelding boven zichzelf leren uitstijgen en verder kijken dan nu en vandaag. We zaaien hoop in een school waar een cultuur van kwetsbaarheid gekoesterd en gedragen wordt. We zaaien hoop in een school waar gastvrijheid te zien is en duurzaamheid verworven is. Met

onze wegwijzers als GPS voor een katholieke dialoogschool zaaien we handen vol hoop een nieuw schooljaar in!

Wie leert, hoopt!

Hoopt dat de wereld beter wordt.

Hoopt dat er toekomst is.

Dat mensen kunnen leren uit hun fouten en andere wegen gaan.

Dat niets bij het oude moet blijven.

Wie leert, hoopt dat verandering mogelijk is.

Bert Roeben

Handen vol hoop.

Je hebt vragende handen.

Je hebt dragende handen.

Je kan een schouderklop geven.

Je kan een handdruk geven.

Je hebt werkende handen.

Je hebt scheppende handen.

Je kan slaan met je handen.

Je kan vuisten maken.

Je hebt biddende handen.

Je hebt smekende handen.

Je hebt een handje van een pasgeborene.

Je hebt de diepe en rijke levenslijnen van een hand van een bejaarde.

Wees jij de juiste hand op het juiste moment.

Wees jij dus een hand van hoop:

voor elk kind,

voor iedere jongere,

en elke collega in de school.

Hoop is het zaad

waaruit de wereld van morgen groeit.

Hoop moet je zaaien.

Een onderwijzersmens is zo een zaaier:

hij hoopt op een betere wereld en wil er ook aan werken,

hij zaait kwistig zijn kennis en wijsheid

en hoopt dat het vruchten zal opbrengen.

Hij geeft letterlijk alles uit handen en laat het los.

En hij hoopt.

Hij gelooft.

Hij houdt van zijn leerlingen.

Elke school is een plaats waar gezaaid wordt.

Elke school, ook onze school.

Onze school is bovendien een katholieke school.

We laten ons in het bijzonder inspireren

door de woorden en daden van Jezus Christus.

Jezus Christus was zelf een zaaier van hoop;

Hij vertelde vele gelijkenissen over het zaad en de zaaier

en Hij spoorde zijn leerlingen aan

om zelf ook vol vertrouwen te zaaien.

Hij nodigde hen uit hoopvol te werken aan een nieuwe wereld,

een wereld die hij noemde: een hemel op aarde, het Rijk van God.

<https://www.kuleuven.be/thomas/page/hoop-doet-leven-bezinning/>

Hoop is een grondhouding.

Een krachtige motor.

Een zaadje diep in ons geplant.

Zomaar cadeau gekregen.

Zonder water en meststof

kan het evenwel niet.

Je moet het voeden.

Wacht dan geduldig tot het ontkiemt
en vanzelf groeit,
terwijl je 'slaapt'.
Hoop is *vertrouwen* in jezelf,
in je medemensen, in de wereld,
in God, in toekomst.
Hand in hand gaat ze
met geloof en liefde.
Hoop verbindt,
ze werkt aanstekelijk.
Ze is bron van vergeving,
basis van veerkracht en draagkracht.
Ze doet je lachen, uitkijken, liefhebben, scheppen, herbeginnen en volhouden.
Ze tilt je op tot ongekende hoogten. Hoop doet leven.
<https://www.kuleuven.be/thomas/page/hoop-doet-leven-bezinning/>

Veldbloemen

Als kind schikte zuster Jeanne Devos graag veldbloemen: 'Veldbloemen geven elkaar ruimte. Als je ze samen zet, krijg je altijd een mooi resultaat. In mijn werk doe ik een beetje aan bloemschikken, maar dan met mensen. Pluralisme is een enorme verrijking.'

Zuster Jeanne Devos: 'Niet alleen leven wegnemen is een vorm van terrorisme. Leven beknotten is dat ook' | MagaZijn

5 PEDAGOGIE VAN DE HOOP

5 citaten naar C. Snoecx

...Katholiek Onderwijs Vlaanderen lanceerde 'een pedagogie van de HOOP'. Hoop is een grondhouding. Hoop doet leren. Hoop is het zaad waaruit de wereld van morgen groeit. Het zaad ontkiemt en gedijt als je het voedt met duurzaamheid, gastvrijheid, generositeit, kwetsbaarheid en belofte, rechtvaardigheid, uniciteit in verbondenheid, verbeelding ... Dat zijn wegwijzers naar vorming. Bijbelse vindplaatsen van hoop geven ze richting. Vanuit het eigen opvoedingsproject en de eigen context vult de school ze in. Zo komt het hart van onderwijs tot bloei: de levenslange vorming van onze leerlingen en van onszelf. We doen dat in dialoog met elkaar en met de wereld. De hoopvolle boodschap van Jezus is onze gps.

...De pedagogie van de hoop die wij voorstellen doordeesemt de inhoud van vorming in taal, religie, wetenschap, muziek en toont zich in alledaagse schoolervaringen. Leraren vertellen een hoopvol verhaal en zetten leerlingen in beweging door hen te inspireren en te richten op wat nog niet gedacht en nog niet gerealiseerd is. De hartstocht van de hoop maakt jonge mensen breder in plaats van smaller. Het resultaat kan verbluffend zijn. Een leerling die al vele malen opgegeven werd door het 'systeem', gelooft dat hij opnieuw mogelijkheden heeft en voelt de toekomst glanzen. De hoop die vorming hem geeft, maakt dat hij uit de cocon van zijn mislukking breekt. Moedeloosheid, cynisme en wanhoop die jonge mensen bedreigen, maken de tegendraadse hoop in onze tijd nog belangrijker.

...Het is onze diepe overtuiging dat je de hoop in een school kan onderwijzen en kan leren. Kiezen voor de hoop is niet een algemeen theoretisch principe maar de hoop manifesteert zich op elke speelplaats, in elke klas, in elke school. Ze vindt haar sporen in de inzet van leraren, in de veerkracht van leerlingen, in de daadkracht van leiders. Ze licht op in de betrokkenheid bij de samenleving, in de goodwill van ouders.

...Houden van de wereld en het kind is groeien naar scholen van hoop - hoopvolle scholen Door de liefde voor de wereld en voor het kind centraal te stellen worden onze scholen werkplaatsen van hoop op een betere wereld. Het vergt kracht en mildheid, inspiratie en vergevingsgezindheid om die hoop voor elk kind, voor elke jongere levendig te houden. Mildheid is daarbij helemaal geen vrijgeleide om alles te tolereren en goed te praten. Vergevingsgezindheid doet ons echter wel een blokkade bouwen tegen de snelle en definitieve oordelen, die vaak gebaseerd zijn op het verleden. Hoop is er dan voor elke jongere, elk kind. Het is de ruimte openhouden tussen wat mensen nu zijn en wat ze kunnen worden. Het is de beslissing je aan te sluiten bij het goede dat overal, overal(!) gedaan wordt; bij toewijding waarmee mensen voor elkaar zorgen, een tafel dekken, wonden verbinden, naar elkaar luisteren bij de ongekende, onschatbare liefde, ontferming, onbaatzuchtigheid die mensen elkaar betonen -wat weet ik ervan? Genoeg om het te herkennen en erin te geloven. En die afspraak met jezelf, en met zoveel mogelijk anderen, jaarlijks vernieuwen!

...Als kinderen en volwassenen in een school in verbondenheid leren leven, dan ontstaat in het beste geval in de school een betere wereld. Een wereld waarin niet meer grijpen en voor zichzelf houden het belangrijkste is, maar geven en delen. Onder die omstandigheden krijgt God in deze school zijn plaats als opvoeder. Deze plaats is een plaats waar gevallen wordt, maar ook weer opgestaan, waar verdriet en pijn mogen bestaan, maar waar hoop en toekomst nooit weg is. Op die manier wordt een katholieke school een oefenplaats van de zoekende liefde van mensen voor God en een vindplaats van Gods eindeloze en geduldige liefde voor mensen.

naar Carl Snoecx.

Meer info: <https://pro.katholiekonderwijs.vlaanderen/katholieke-dialogschool/aan-de-slag/publicatie-hoop-doet-leren>

In katholieke dialogescholen is er plaats voor iedereen.
De hoop op een duurzame, rechtvaardige en gastvrije samenleving doordeesemt er onderwijs en vorming.
De hoop toont zich in elke klas, op elke speelplaats, in elke school.
Zij wordt zichtbaar in de generositeit van leraren,
in de verbeelding van leerlingen, in de visie van schoolleiders.

Auteur(s): Katholiek Onderwijs Vlaanderen
Uitgever: Licap
Uitvoering: Paperback, 80 pagina's
ISBN: 978-90-8528-514-4

“Geloof, dat verwondert me niet.
Liefde, daarvan begrijp ik de bron.
Maar de hoop, dat is bijna niet te geloven.

Ikzelf, zegt God, ik ben er van ondersteboven.” Carl Snoecx schrijft over een pedagogie van de hoop het volgende : ‘Hoop doet leren’ (p 24- 25) ‘Een katholiek uitzicht op de samenleving is gericht op zich laten inspireren door wat aan verbondenheid in goedheid en liefde in de wereld gebeurt. Hoop terugvinden in de school is een andere bril opzetten om te kunnen kijken naar wat er werkelijk in de klas gebeurt. Kijken met een bril die niet vertroebeld wordt door de bijziendheid van de courante onderwijstaal. We hebben nood aan een verandering van vertoog. We moeten onze ogen en oren op een andere manier de kost geven om zo te ontdekken dat de hoop nooit weg was, maar zich enkel schuil hield. Hij verborg zich in een cynische en geestdodende taal die mensen beschreef in termen van deficit en functionaliteit. Een pedagogie van de ‘teruggevonden hoop’ zoekt naar sporen van goede en verbindende vorming in elke klas, op elke speelplaats, in elke school. Hoop opnieuw zien is oog hebben voor het kwetsbare vormingsproces dat zich elke dag in de klas voltrekt.’

Wanneer je kiest voor hoop, wordt alles mogelijk...

Ik weet niet of jullie Christopher Reeve kennen. Hij is een Amerikaans acteur die vooral bekend geworden is voor zijn vertolking van Superman. Reeve was een succesvol acteur, tot hij door een ongeval tijdens een wedstrijd een ongelukkige val deed en verlamd geraakte en de rest van zijn leven in een rolstoel zat. Sinds zijn ongeval heeft hij zich o.a. ingezet voor een centrum waarin gezocht wordt naar een leefbaar leven voor mensen die zoals Reeve met verlamming te kampen hebben.

Van hem is dit citaat: ‘wanneer je kiest voor hoop, wordt alles mogelijk’. Hoop... Hoop doet leven. Zolang er leven is, is er hoop. Hoop en leven zijn met elkaar verbonden. Hoopvolle mensen staan open voor nieuwe kansen, voor nieuw leven. Zij weten niet precies wat de toekomst zal brengen. Welke vruchten zullen er voortkomen uit het zaad dat zij zaaien? Als hoopvolle mens, heb je wel een idee, een vermoeden, een bepaalde richting. Maar wat het exact zal worden: geen idee.

Hoort het niet bij onze opdracht als onderwijzers om hoopvolle mensen te zijn? Laat ons steeds op zoek gaan naar de kansen en talenten in en bij kinderen & jongeren en er alles aan doen om die talenten tot ontwikkeling te brengen. Maar als onderwijzers zijn we daarin ook bescheiden en krampachtigheid is uit den boze. Er is de eigenheid en de vrijheid van iedereen. Laat ons geduld hebben, zoals de zaaier, geduld en begrip opbrengen voor de context waarin kinderen & jongeren opgroeien. Niet elke grond is even vruchtbaar en het klimaat kan ook wel eens contraproductief zijn. De zaaier zaait. Dat is zijn taak die hij naar godsvrucht en vermogen moet uitoefenen. Dat is zijn taak: niet min maar ook niet méér. Hij moet erop vertrouwen dat het zaad zijn weg zal vinden en zal groeien, niet onmiddellijk, hier en nu, maar ooit, ergens... Hoop, geduld, begrip: zo creëer je leven. Het is een diepe waarheid; zo zit het leven in elkaar, zo komt het leven op ons af. En omdat het zo een diepe waarheid is, staat het ook in de Bijbel. In het Oude Testament lees je in het scheppingsverhaal hoe God de wereld schept en die wereld aanbiedt aan de mens om er iets mee te doen. God zegt niet wat de mens moet doen, God geeft de volle vrijheid en neemt daarmee een onvoorstelbaar risico. Hij hoopt dat de mens zijn vrijheid goed zal gebruiken. Die uitnodigende houding vinden we terug bij Jezus Christus. Als hij in dialoog gaat met zijn medemens, dan dwingt hij niet. Hij nodigt uit om naar Hem te luisteren. Hij daagt mensen uit om mee te werken aan een betere wereld, maar Hij laat iedereen vrij.

Wij zijn vrij: dat is de basisconditie van ons menselijk bestaan. En die vrijheid gaat zover dat wij zelfs de keuze hebben om lief te hebben of niet lief te hebben, om te geloven of niet te geloven, om te hopen of niet te hopen, Wanneer je kiest voor hoop, wordt misschien niet alles, maar toch veel mogelijk. Aan ieder van ons dus de keuze: to be or not to be, to hope or not to hope, that's the question.

ik behoor tot een verloren generatie
ik weiger te geloven dat
ik de wereld kan veranderen
choqueert het je als ik zeg dat
‘Geluk groeit van binnenuit’

een leugen is, voor mij is één ding duidelijk:
‘Geld maakt gelukkig’
over 30 jaar zal ik dus aan mijn kinderen vertellen dat
zij voor mij niet het belangrijkste waren in mijn leven
op mijn werk zullen ze weten dat
voor mij
werk
belangrijker is dan
familie
ik leg aan iedereen uit dat
we leven in een onverschillige samenleving
ik sta niet toe dat
ik zal meewerken aan de opbouw van mijn land
want
ons leefmilieu wordt vernietigd
het kan niet langer gezegd worden dat
de mensen uit mijn kring en ik zorg dragen voor deze aarde
het zal duidelijk zijn dat
mijn generatie apathisch is en tam
het is een dwaasheid dat
ik leef van hoop

(Nadat je bovenstaande tekst van boven naar onderen hebt gelezen,
lees je deze opnieuw van onderen naar boven.)

6 HOOP UITZINGEN

"Ik hou van de hoop,
die het tegenovergestelde is van de angst.

De angst roept op tot passiviteit, lethargie,
ze jaagt je bevend onder je bed.

De hoop leert je op te staan en te zingen,
misschien eerst nog schuchter zoals een zwaluw,
maar van langsom vastberadener.

In het Nederlands zeggen we over de hoop dat wij haar koesteren.

Het is een mooie uitdaging:

haar koesteren zodat ze niet van kou omkomt in het gure weer van de huidige tijd.

Ik zie de wereld kantelen, ik geloof dat het goed komt..."

uit: 'Zo verliep de tijd die me toegemeten was' van Dirk Van Duppen,
huisarts Geneeskunde voor het Volk, + 30/03/2020, postuum winnaar van de Prijs Mensenrechten

Lied: 'handen vol hoop'

-op de melodie van Hevenu Shalom Aleichem-

wij geven handen van vriendschap
we geven handen van vreugde
we geven handen van vrede
we geven handen, handen
handen vol met hoop!

LIED van Hoop

"Lied van de hoop" gebracht door de leerlingen van 6A en 6B van VBS Driekoningen uit Torhout. Hier vind je [tekst en gitaarpartituur](#)

One Day

Het lied 'One Day' is een bijzonder lied.

Het is ingezongen door 3000 christenen, joden en moslims.

Zoals we weten zijn er in de wereld heel veel conflicten
waarin deze godsdiensten tegen elkaar worden uitgespeeld.

In het lied 'One Day' wordt de hoop en het geloof uitgezongen

dat op een dag er geen oorlogen meer zullen zijn

en dat de mensenkinderen onbezorgd zullen kunnen spelen met elkaar.

Dit lied is een zaad van hoop.

<https://www.youtube.com/watch?v=XqvKDCP5-xE&t=1s>

One day Sometimes
I lay under the moon
And thank God
I'm breathing
Then I pray
don't take me soon
cause I am here for a reason.

Sometimes in my tears
I drown But
I never let it get me down
So when negativity surrounds
I know some day it'll all turn around because...

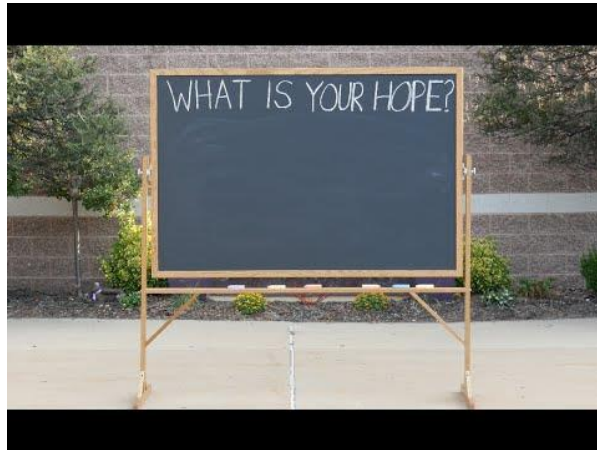
All my life I've been waiting for
I've been praying for
For the people to say
That we don't wanna fight no more
There will be no more wars
And our children will play One day!

One day this all will change
Treat people the same
Stop with the violence
Down with the hate
One day we'll all be free
And proud to be
Under the same sun
Singing songs of freedom like...

STOP!
One day...
Tomorrow the day will come!
<https://www.youtube.com/watch?v=XqvKDCP5-xE>

7 HOOP VERBEELDEN

<https://www.youtube.com/watch?v=dlcU5uHMdTM&t=40s>

-
1. achtergrondinfo bij de Golem: <https://www.zusterjeannedevos.org/JeanneDevosB2Dgolem.html>
 2. inspirerend voorbeeld: <https://zorg.dominiek-savio.be/wie-zijn-we/missie/symbolen/golem-gidts>

DAG VAN DE HOOP

